

דבר חודש בחודשו

בס"ד

עלון 58 – אייר 4 תשפ"ו
מהדורה דיגטלית לא הודפס - בגלל המצב עד שירחם ה" שבקרוב יפתחו ישיבות בתי הכנסת
מעלתה של עיר הקודש ירושלים תובב"א

בונה ירושלים ה'

בשער: בגליון המיוחד שלפנינו, אוסף מדבריו של רבינו בכתב ובעל פה על חשיבותה של עיר הקודש ירושלים, על חשיבות לימוד מעלתה של ירושלים יש ללמוד מהעובדה כי כל דבר שאדם לא משיג את מעלתו כראוי אינו יודע נכונה כיצד להעריכו, וממילא גם אינו זוכה לו כראוי, וכמו שאמרו חז"ל חביב אדם שנברא בצלם חיבה יתירה נודעת לו שנברא בצלם, וביארו הראשונים שהכוונה היא כך, חיבה יתירה היא מה שזכה האדם שמלבד מה שנברא בצלם הוא זכה גם שזה גם נודע לו שהוא נברא בצלם, ועל ידי זה הוא זוכה להגיע למעלות רמות מכח בריאתו בצלם, וכן כאן ירושלים היא קדושה מיוחדת שנתנה לעם ישראל, ואם האדם עומד על מעלתה וסגולתה המיוחדת הרי שבכך יוכל בעז"ה לזכות למעלותיה המיוחדות, ובפרט בתקופתנו שאנו מצפים לבנינה השלם של ירושלים, ומבקשים יותר מתמיד על בנינה, מן הראוי ללמוד את מעלתה, ובכך נזכה להתחזק בבקשה עליה.

הלימוד אודות ירושלים יש לו הרבה פנים, שהרי רבותינו אמרו (במדבר יד, כד) "שבעים שמות לירושלים" וידוע כי השם מבטא את מהות הדבר, וכיון שיש שבעים שמות לעיר, דבר זה מלמד כי פנים רבות לה, ולכן יש לה שבעים שמות לימוד של כל פני ירושלים, הוא בודאי השלימות של הענין, אולם גם מי שזוכה להכיר רק חלק מהפנים של ירושלים מתעלה מכך, אלא שראוי לכל אחד להשתדל להשיג יותר ויותר בהכרת מעלותיה של העיר הקדושה.

חשיבות העיר

ירושלים היא עיר מיוחדת במינה בקדושתה ובמעלותיה הרבות, ייחודה של ירושלים בא לידי ביטוי במקורות רבים, למשל בתנ"ך היא מוזכרת 658 פעמים! היהודים שגלו לראשונה מארצם נשבעו את השבועה המפורסמת (תהלים קלז' ה'): "אם אֶשְׁכְּחָךְ יְרוּשָׁלַם..." וזאת משום שירושלים היא שיאה של מעלות ארץ ישראל, ולכן הציפיה לשוב אל הארץ מתמצת בציפיה לבוא לירושלים, ולא רק גולי בבל חשו בכך, אלא בכל הדורות, התפללו (תהלים) היהודים בכל מקום שהגיעו לשם: לשנה הבאה בירושלים!

"ירושלים אורו של עולם", ירושלים כאמור היא מרכז העולם, ומכל שכן שהיא מרכזו של העם היהודי, לכן אנו מוצאים כי דברי הנביאים בענין הקשר של הקב"ה עם ישראל וארץ ישראל הם דרך ירושלים, ונציין בזה מספר

דוגמאות: (ישעיה מ' א') "נִזְבְּנוּ נִזְבְּנוּ עַמִּי יֹאמַר אֶלְקֵיכֶם דְּבַרוּ עֲלֵי לֵב יְרוּשָׁלַם וְקָרְאוּ אֵלֶיהָ וְגו' עוד כתוב שם (מ"א כ"ז) "רֹאשֵׁיךָ לְצִיּוֹן הִנֵּה הַנֶּגֶם וְלִירוּשָׁלַם מְבַשֵּׁר אֶתְּךָ" עוד שם (מ"ד, כו-כ"ח) "בְּמָקוֹם דְּבַר עֲבָדוֹ וְעֲצַת מַלְאָכָיו יִשְׁלִיכֶם הָאֱמֹר לִירוּשָׁלַם תּוֹשֵׁב וְלְעָרֵי יְהוּדָה תִּבְנֶינָה וְזָרְבוּתֶיהָ אֶקְוֶם וְלֹאמַר לִירוּשָׁלַם תִּבְנֶה וְהִיכַל תֹּסֵד", עוד כתוב (שם, נ"ב ט"ו) "פְּצֹזוּ רִנְנוֹ יוֹדוֹ זָרְבוּת יְרוּשָׁלַם כִּי נִזְוֶם ה' עַמּוֹ אֶל יְרוּשָׁלַם". ועוד הרבה כתובים כאלה. גם בדברי חז"ל אנו מוצאים ענין זה: אבלי החורבן נקראים בשם אבלי ירושלים, כך בתפילת נחם הנאמרת בתשעה באב: "נִזְוֶם ה'... אֶת אַבְלֵי צִיּוֹן וְאֶת אַבְלֵי יְרוּשָׁלַם", ובגמרא תענית (ל, ב) נאמר: "כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה, וכל שאינו מתאבל על ירושלים אינו זוכה ורואה בשמחתה שנאמר: (ישעיה סו' יו) "שִׁבְחוּהוּ אֶת יְרוּשָׁלַם וְיִלְכוּ בָּהּ כָּל אֲהַבֶיהָ עֲשִׂינָה אֶתְּהָ מִשִׁוֵּשׁ כָּל הַבְּתוּלִים עֲלֶיהָ". וביום שנבקעה העיר נקבע תענית לדורות הוא י"ז בתמוז, ואנו רואים שמעלתה של ירושלים גדולה מאוד, והאבלות על החורבן היא אבלות שכוללת בתוכה את האבלות על ירושלים.

ירושלים – עיר שלם – מקור השפע ומקום של שלימות

חז"ל בפסחים ח" ב" "אמר רבי אבין בר רב אדא אמר רבי יצחק: מפני מה אין פירות גינוסר בירושלים – כדי שלא יהו עולי רגלים אומרים: אלמלא לא עלינו אלא לאכול פירות גינוסר בירושלים – דיינו, נמצאת עליה שלא לשמה... מפני מה אין חמי טבריא בירושלים – כדי שלא יהו עולי רגלים אומרים: אלמלא לא עלינו אלא לרחוץ בחמי טבריא – דיינו, ונמצאת עליה שלא לשמה". ולכאורה, מה השאלה מפני מה, וכי למה צריכים להיות חמי טבריא ופירות גינוסר בירושלים? אלא, אנו רואים מכאן, כי מקור הטובה והברכה הוא בירושלים, ובה צריך להיות שלימות הטובה, עד שחז"ל תמהים מפני מה אין בה את הדברים הטובים ההם! וזה בא לה מקדושתה, שכך היא דרכו של שפע רוחני שהוא מתבטא גם בגשמיות, אלא שטוב גשמי כזה היה פוגם בכוונה הטהורה של העליה לעיר הקודש.

האיסלם. וגם בתקופתנו עתה, הערבים מפילים את כל ההסכמים לשלום אפילו למראית עין, בגלל הר המוריה שבירושלים.

ירושלים היתה מקום חשוב מאז תחילת העולם, אדם הראשון הקריב את קרבנו במקום המקדש וכן נח. מלכי צדק (שהוא שם בן נח) היה המלך במקום. ואף עקידת יצחק היתה שם. גם יעקב אבינו חלם שם את חלומו הגדול – חלום הסולם, ואף היא נקראת גם "מקדש", כאמור בתפילת המועדים: "והביאנו לציון עירך ברינה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם", כי היא "מחנה ישראל" של בית המקדש, בה נאכלים בשר קדשים קלים, וגם הביכורים ומעשר שני, ומטרת האכילה בירושלים לראות את עבודת הכהנים ללמוד מהם יראת שמים.

אבל ירושלים לא נהייתה עירם של ישראל עד שנכבשה על ידי דוד המלך. כי ירושלים היא העיר של עם ישראל עד לימות המשיח ועד בכלל, מכח מלכות ביד דוד וזרעו, וכבקשתנו בתפילה "ולירושלים עירך ברחמים תשוב, ותשכון בתוכה כאשר דברת, וכסא דוד במהרה לתוכה תכין". והמשיח הוא מצאצאי דוד. גם שיבת ציון החלה בהכרזת כורש שהוא נתן רשות ליהודים בראשות זרובבל, שהיה בן לבית המלוכה של דוד, לעלות לארץ ולבנות את בית המקדש שבירושלים, והשומרונים שהתנגדו לחידוש ישוב היהודי בארץ, התנגדו בעיקר לחיזוק הישוב היהודי בירושלים. נס חנוכה כלל את חזרת שלטון החשמונאים על ירושלים. מרד בר כוכבא שטעו להחשיבו למשיח הביא לשלטון של כשנתיים על ירושלים.

חורבן ירושלים על ידי הנצרות - בנין ירושלים מפלה לנצרות

כאשר רומא קיבלה על עצמה את דת הנצרות, על ידם חרב הישוב היהודי בארץ וזה היה נחשב לגמר חורבן ירושלים, למרות, שכבר הרבה שנים לפני כן, היה אסור ליהודים להיכנס לירושלים ובמיוחד אחרי גזרות אנדריאנוס, כי גם אחר חורבן ירושלים, היו בארץ, עדיין מרכזי תורה, גם המשנה נחתמה בטבריא, והירושלמי התחבר בארץ, ואף שהוא התחבר בגליל הוא נקרא בשם ירושלמי! כי עיקר מקום התורה בארץ היה בירושלים, ולכן נקרא הכל על שמה של ירושלים.

וכן גם אמרו (מגילה ו'): "קיסרי [שם מקום מושב מרכז השלטון הרומי בארץ] וירושלים, אם יאמר לך אדם, נבנו שתיהן אל תאמין, חרבו שתיהן אל תאמין, אלא חרבה זו נבנתה זו, ולהפך. ואכן הנצרות בנתה את דתה על חורבן ירושלים [כבר במרד הגדול נגד רומי, המיניים [הנוצרים היהודים] ברחו לעבר הירדן, שלא ליטול חלק בהגנת הארץ. ובמשך ההיסטוריה ניסו להשמיד אותנו חלילה, וכשראו, שלא יכולים להשמיד את העם הקטן שלמרות קטנותו וסבלו בגלות, היה כמחאה חיה לשקר שלהם שח"ו ה' עזב את עם ישראל, ופרסמו אז "נבואת" אחד ממייסדי דתם; כי היהודים נבחרו להיות עדות לעונש ליהודים שלא קיבל עליו את הנצרות. וכאשר זכינו בתש"ח לחזור לארץ ולקבל שלטון

חז"ל (בתנחומא קדושים) אומרים שישראל באמצעותו של עולם, וירושלים באמצעה של אר"י, וודאי, שאין הדברים כפשוטם, שהרי ידוע לכל בר בי רב שאין ירושלים באמצע ארץ ישראל ולא בית המקדש באמצע ירושלים, אלא שארץ ישראל היא המרכז הרוחני של העולם כולו, היא מרכז השפע הרוחני לעולם כולו עובר דרך המקדש וירושלים אל העולם כולו.

גם השפע הגשמי בא לעולם דרך המקדש וירושלים וארץ ישראל, לכן שלמה המלך יכול היה לנטוע בארץ את כל עצי המאכל שבעולם, כי ידע את מקור השפע של המין ההוא ואת ארצו המיוחדת לו היכן הוא מתחיל מירושלים ומאבן השתיה. בימינו ההמצאות הטכנולוגיות הם הדבר המתבקש, וישראל מובילה בזה בעולם בין הארצות המתקדמות, גם פריצת דרך לחיסון נגד נגיף הקורונה פותח בארץ, וכמו שנאמר במדרש שגם רפואות יצאו מירושלים מסתבר שהכוונה היא כפולה, רפואת הנפש – (ישעיה ב' ג') "כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה...", והיום מרכז התורה של ימינו הוא ירושלים, ואם הכוונה גם כפשוטו, הרי הרבה המצאות מקורם בארץ. וגם מה שהומצא בערים אחרות כפוף למשרדי המדע והבריאות שמושבים בירושלים.

קדושת ומעלת ירושלים אצל כל העמים

קדושתה ומעלותיה של ירושלים הם גלויים לכל, עד כדי כך שגם בני האומות האחרים מכירים בהן, ואנו רואים שיש מקומות בעולם (בארה"ב בעיקר) שנקראו על שם ירושלים, וכדברי הגמרא בחולין (ס"ב ב"י) ששניר ושריון הם מהרי ארץ ישראל, מלמד שכל אחד מאומות העולם הלך ובנה לו כרך גדול לעצמו הועלה לו שם על הרי ארץ ישראל, ללמדך שאפילו הרי ארץ ישראל חביבים עליהם.

רבים מאומות העולם באים כ"עולי רגלי" לעיר הקדושה, כיון שהנשמה של כל אחד מבני אנוש חשה בתוך תוכה את האמת כי קדושת השראת השכינה היא רק בירושלים, וישנה תופעה מופלאה, שרבים מבני הנכר שבאים לירושלים לראשונה בחייהם מתרגשים מהעובדה הזו כל כך עד שהם לוקים בהלם נפשי הקרוי במונחים רפואיים "סינדרום ירושלים" (תסמונת ירושלים).

הממוצע של הנפגעים מתסמונת זו בכל שנה הוא כמאתיים איש מתוכם 90 אחוז לא יהודים. גם הנוצרים רצו לנכס את ירושלים לעצמם, וכן המוסלמים מה שלא קורה לשום מקום אחר בעולם, אין ליהדות, ולהבדיל לנצרות שום יחס, לעיר מכה הקדושה למוסלמים, ואין ליהודים ולמוסלמים שום יחס לוותיקן הקדוש לנוצרים, ורק בירושלים שהיא מקום הקדושה האמיתית כולם רוצים אותו חלילה לעצמם. בירושלים אנו גם מוצאים שעמים רבים קבעו בה יתד, מה שניכר בשמות מקומות ושכונות, כמו: "מגרש הרוסים", "הגבעה הצרפתית", "המושבה הגרמנית, היוונית והאמריקאית", "בית החולים האיטלקי", ועוד. ובמהלך ההיסטוריה תמיד ניסו הגויים לכבוש את ירושלים, מסעי הצלב וכיבושי

כעת יש לחשוש שהיא לא תקום כי אין אחדות, וכיון שאידחי כבר שלוש פעמים אידחי, ובדיוק בכ"ג אייר תשכ"ז, חתמו על הקמת ממשלת אחדות, וכאן שאין אחדות רק פילוגים יתכן שלא יקום. וזה מסר מירושלים – עיר שחברה לה יחדיו – לאחד, וכשבאים לפלג אין אחדות).

וכעת משמים סובבו שקמה ממשלת אחדות כמו שאז באותו תאריך ב-כ"ג אייר. תפילתנו: כמו אז שאחדות הביאה תועלת בסייעתא דשמיא מיוחדת גם יהי רצון שיהיה הפעם.

אמנם אומות העולם לא הסכימו להכיר בירושלים כשייכת לישראל, כל השגרירויות הזרות היו בתל-אביב, והנה הנשיא טראמפ הבטיח לפני הבחירות שיכיר בירושלים ויעביר את השגרירות לירושלים, וכן עשה, וראוי לתשומת לב התאריך שבו הכיר בירושלים כבירת ישראל, שהיה יום למחרת שבעים שנה להכרזת האו"ם שהייתה ב"ז כסלו, והוא הכריז זאת ב"ח כסלו תשע"ח. וכינו אותה גם נתניהו וגם אבו מאזן: הצהרת בלפור השניה, (הצהרת טראמפ היא בגימ' זה הצהרת בלפור) ונתקיים הכתוב (תהלים קכ"ב ו'): "שִׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם יִשְׁלָיו אֱהָבָה" והנה המילה ישליו היא בגימטריה = אמריקה. גם נתקיימה ההבטחה (שמות כ"ג): "מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ" והנה שם הנשיא טראמפ מופיע בדילוגים שווים, בפרשת משפטים במקום שכתוב נושא זה בדיוק ושם עוד שלוש מילים בדילוגים קצרים [פחות ממאה מילים] יצא; טרמפ, נשיא, תשע"ז, ארה"ב. וכן הוא המשך ועשה לאחר מכן, שהכיר בגולן ובהתנחלויות כשייכים לישראל, ובהתנחלויות מה שנשיא אחר ואפילו אלו מביניהם שהיו אוהדי ישראל לא עשו.

חז"ל אמרו: שירושלים שבעתיד, תתרחב על כל הארץ, ואם הכוונה גם כפשוטה, הרי שאפשר לראות כבר עכשיו, את תחילת התגשמות ההבטחה! ירושלים של זמן הבית, משערים ששטחה היה 1,800 קמ"ר, והנה היום היא כבר בעלת 126,000 קמ"ר, ובכך היא עולה על העיר הנכרית המפורסמת מאד - היא פריז בצרפת, שעליה היו יהודי מזרח אירופה, מכוונים באמירת הסליחות (של שני בתרא ונעילה) "כל עיר על תילה בנויה" – זו פריז, וועיר האלוקים מושפלת עד שאול תחתיה", והנה ירושלים בימינו, גדולה בשטח, הרבה יותר מפריז שהיא רק בעלת 80,000 קמ"ר. היה יהודי שמכר את דירתו בפריז והכסף שקיבל בתמורה, לא הספיק לו, כדי לקנות דירה בירושלים, פתח ואמר: פריז היא בירת אירופה, וירושלים היא בירת העולם! גבולות העיר בדרום נושקים אל העיר בית לחם, המקום בו נולד המלך דוד, וסמוך לשם הוקמה שכונת "הר חומה" שם שכולל את שני הסמלים שאסור היה לבוא לארץ לפני הזמן הסמל "הר" היה בדור המדבר, שאחר המרגלים נאסר להם להיכנס לארץ ונאמר להם "אל תעלו בהר!" ואחר הגלות הושבעו ישראל לא לעלות בחומה. והנה השכונה הזו נתקלה בהתנגדות עזה של האומות ושלחו את שר החוץ הבריטי ששמו רובין קוק [שם של ציפור באנגלית] להתנגד, והנה הגמרא (חולין סג') מתרגמת שמות שני ציפורים הקאת זה הקוק. הרחם (או: הרחמה) זה

יהודי, אמר האפיפיור דאז, שהכוונה של הנבואה הייתה שלא יחזרו לירושלים... וכאשר גם ירושלים שוחררה, נסתמה טענתם לחלוטין. וזה מבשר את ביטולה של הנצרות אשר בימינו היא נמצאת במצב של שקיעה מוחלטת. במיוחד אחר הפריחה הרוחנית של היהדות בירושלים - קיסרי (רומא, הנצרות) הולכת ונחרבת.

כאשר אנגליה כבשה את הארץ, בזמן מלחמת העולם הראשונה, הגנרל אלנבי רצה לכבוש את ירושלים בתאריך 25 לדצמבר שהוא התאריך של החג הנוצרי החשוב בעיניהם, כדי לתת אותה מתנה לעולם הנוצרי. הקב"ה ביטל מחשבתו, בכך, שהמושל הטורקי בירושלים בא מעצמו והגיש כתב כניעה ב-9 לדצמבר שהיה ערב חנוכה, מסתבר שההשגחה העליונה רמזה בכך: שירושלים שייכת לעם ישראל ולא לנוצרים. והגויים עצמם אישרו זאת בהצהרת בלפור המפורסמת שניתנה קודם לכן ב"ז חשוון של אותה שנה תרע"ח.

חידוש שלטון ישראל על כל ירושלים בשנת תשכ"ז

ב"ז כסלו שנת תש"ח, הכירו האומות בזכות היהודים להקים שלטון בחלק מהארץ. ואת השאר השאירו לערבים. ואת אזור ירושלים כולו עם העיר העתיקה והחדשה, הוחלט להשאירו להיות בן לאומי, כי כאמור; הדתות ייחסו את ירושלים לעצמם. ומסתבר, שלכן הקב"ה מסר את העיר העתיקה ביד ירדן, כי מהערבים, אי אפשר היה לאו"ם ליטול אותה, לא כך מישראל שרק החלה לקום. כעבור שנים שכבר התוכניות של האו"ם נשכחו, זכינו בשנת תשכ"ז לקבל את ירושלים

במאמר המוסגר יש לציין, שהיו שראו [כמו בספר התקופה הגדולה] את הסיבה לכך שמאורע זה אירע באותה שנה דוקא, כי באותה שנה, היה הרבי מסאטמר בארץ, ומחה על כך שנהגו שפורים בירושלים החדשה שבידי היהודים ביום ט"ו, וטען: הרי ירושלים האמתית היא לא בידי עם ישראל אלא בידי נכרים וצריך משום כך לקרוא ב"ז. ומשום כבודה של ירושלים סובבה ההשגחה שבאותה שנה התחברה ירושלים חדשה וישנה, וראו בכך את קיום הכתוב (תהלים קכ"ב ג'): "יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁזוּבָרָה לָהּ יְזוּדוּי". הרב משה צבי נריה הסביר אחרת, למה לא זכינו בירושלים מיד בתש"ח, שהיות וירושלים היא "כְּעִיר שְׁזוּבָרָה" וכדעת הירושלמי חגיגה פ' ג') שהיא קרויה כך על שם שמחברת את עם ישראל, ובשנת תש"ח, לא היה חיבור כזה, בניסיון הכיבוש של העיר העתיקה, האצ"ל ניסה להכנס בשער ציון והפלמ"ח בשער אחר, וכל אחד לחם מעצמו ועוד נלחמו אחד בחבירו, לכן זה נכשל, ורק כאשר לקראת מלחמת ששת הימים הייתה ממשלת אחדות בארץ, זכינו לקבל את ירושלים. (ויש לשים לב לדבר חשוב, שמלחמת ששת הימים התחילה בכ"ו אייר שזה התאריך בו הסתיימה באירופה מלחמת העולם השנייה שהיתה לדברי הח"ח חלק ממלחמת גוג ומגוג, וזה מסמל כאילו זה המשך המלחמה ההיא, כשלב לקראת הגאולה, מה שהביא את ירושלים השלימה. והנה, לפני חמש שנים הוקמה הממשלה שהיתה עד היום, בל"ג בעומר, אבל

ירושלים של מעלה ושל מטה - ירושלים החרדית

המילה "ירושלים" היא לשון כפולה, (לא רק "ירושלים" אלא ירושלים) כי ירושלים בנויה משני חלקים ארציים ורוחניים, וכמו שחז"ל אומרים במסכת תענית שיש ירושלים למעלה, אמנם גם למטה יש ירושלים של מעלה ושל מטה, ירושלים של מעלה היא בית המקדש והסנהדרין, ובזמן החורבן בתי המדרש הם ירושלים של מעלה, וירושלים של מטה הם עניני הגשמיות, מרכז השלטון, והתעשיות ומכוני המחקר. והנה מנהיגי המדינה רצו להפוך את ירושלים לירושלים של מטה, שהגשמיות תהיה בה העיקר, וכשראו שהשכונות הולכות וגדלות רצו לחסום אותם בצד צפון על ידי בניית אצטדיון, ושכונה חילונית ענקית - היא רמות, והנה סובבה ההשגחה שבתוך רמות נבנתה שכונה שהיום היא מכונה רמות פולין, שנבנתה בסגנון חריג ושונה במיוחד, וזה גרם שאף חלוני לא היה מעוניין לגור בבתיים שלא היו מספיק נוחים למגורים, וגם המראה החיצוני הדומה לכוורת דבורים כנראה גם הפריע, ולכן השכונה עמדה ריקה ושוממת, ומחוסר קונים נאלצו לנסות לשווק אותה לציבור החרדי ובמחיר נוח, ואכן מיד השכונה נתמלאה חרדים וקמו גם צרכי הציבור המיוחדים לחרדים וזה הביא שציבור שומרי התורה החל לקנות גם בסמוך לשכונה, ושכן הביא שכן, עד שרמות הפכה להיות אחד הרובעים הגדולים של החרדים בירושלים, זה גם הביא שאת האצטדיון כבר לא היה אפשר לבנות שם והוא הועבר לדרום העיר ובמקומו וקמה שכונת הרכס - רמת שלמה על שם מרן הג"ר שלמה זלמן אויערבך זצ"ל.

עוד יותר היה זה בעיר העתיקה שבתיה חולקו לחילונים (גם לאריאל שרון היה שם בית), אבל ההשגחה סובבה שבעיר העתיקה כמעט ואין אפילו חילוני אחד שהסכים לגור שם, להיפך ירושלים מגרשת חילונים, המרגישים בתת המודע שאין זה מקומם, לכן תל אביב היא העיר המועדפת לרבים ממנהיגי הציבור החילוניי בבל התקופות.

על המדף: 1) ירושלים עיר הנצח, 2) ציון בית חיינו, 3) מקומות קדושים

יצא לאור עלונים ממספר 1 עד מספר 50 בכריכת ספר. ניתן להשיג בחנות "יש כיסוי" [סריגת יואל], רח' מלכי ישראל 1, ירושלים. טל" 02-538-3955

לעילוי נשמת מישה בן תמר ויצחק ת.נ.צ.ב.ה.

תרומות והקדשות: 052-718-9446, 058-325-8278
להערות והארות, לקבלת העלון במייל ולפלאפונים מושגחים ולתגובות: אש"ל - איגוד שומעי לקחו של

רבינו eeguds@gmail.com

השרקרק (אותיות הר - חמה) ואמר רבי ביבי בן אביי: כשציפור זו תרד לארץ ותשרוק שרקרק יבוא המשיח. ונתניהו (המכונה ביבי - מה שמזכיר לנו מעט את שמו של ר' ביבי בר אביי...) הוא שבנה את השכונה למרות התנגדות האומות, כאילו לומר שאנו כבר יכולים לבנות הארץ בלי הסכמתם שניתנה בהצהרת בלפור, ואחרי כן בסאן רמו שעליה אמר רבנו האור שמח ש"סר פחד ג' השבועות" האוסרות לעשות פעולות נגד הגלות. ואחר כך החלטת האו"ם בתש"ח.

ובצפון ירושלים כוללת השטח את העיר "גבעת שאול" הקדומה מקום מגוריו של שאול המלך, שכיום שוכנת שם שכונת פסגת זאב, ניתן לראות בדרך לשכונת נווה-יעקב על ראש הר את הבית שהמלך חוסיין התחיל לבנות לעצמו, אולי מתוך ידיעה שהמקום היה מקום של מלכים. ובמערב העיר כבר סמוכה למוצא.

בונה ירושלים ה' - בנין ירושלים המתחדש בימינו לקראת הגאולה בב"א

אנו רואים השגחה מיוחדת בבנינה של ירושלים והיא הולכת וגדלה ומתקיים הכתוב (זכריה ב' ח') "פְּרוֹזֵת תִּשָּׁב יְרוּשָׁלַם", והיא הולכת ומתיישבת עם שומרי תורה ומצוות בקדושה. וכבר נזכר במגילה (יז' ב') שבנין ירושלים קודם לביאת המשיח, וכל זה מהווה הוכחה שהזמן של ביאת המשיח קרב והולך, ומן הראוי לחזק את הישוב היהודי בירושלים יותר ויותר, יהי רצון שכל אלו יהיו תחילת קיום דברי הנביא ירמיה (פרק לא' ג'-יא') "עַד אֶבְנֶה וְנִבְנִית, בְּתוֹכָהּ יִשְׂרָאֵל: עוֹד תִּעֲדִי תִפְקֵה, וְיֵצֵאת בְּמוֹזוֹל מִשְׁוֹזְקִים. וְ עוֹד תִּטְעִי כְרָמִים, בְּהָרֵי שְׂמֶרֶן; נִטְעוּ נְטָעִים, וְזָכְלוּ. הֲ כִי יֵשׁ-יּוֹם, קָרָאוּ נְצָרִים בְּהָר אֶפְרַיִם; קוֹמוּ וְנַעֲלֶה צִיּוֹן, אֶל-הַשָּׁם אֱלֹהֵינוּ. וְ כִי-כֹה אָמַר הַשָּׁם, רָצוּ לִיעֲקֹב שְׁמוֹזָה, וְצִהְלוּ, בְּרֹאשׁ הַגְּזוּיִם; הִשְׁמִיעוּ הַלְלוּ, וְאָמְרוּ, הוֹשִׁיעַ הַשָּׁם אֶת-עַמּוֹה, אֶת שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל. וְ הִנְנִי מֵבִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ צָפוֹן (רוסיה) הִיא בְּצִפּוֹן אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּמִמֶּנָּה עוֹלִים הַרְבֵּה עוֹלִים) וְקִבְּצֵתִים מִיַּרְכְּתֵי-אֶרֶץ-בָּם עוֹר וּפְסוּזוּ, הָרָה וְיִלְדֵת יוֹזְרוּ: קָהֵל גְּדוֹל, יֵשׁוּבוּ הַזֶּה. וְאָמְרוּ, מִזֶּה יִשְׂרָאֵל יִקְבְּצֵנוּ, וְשְׂמְרוּ, כְּרַעַה עֲדְרוּ. וְ כִי-פָדָה הַשָּׁם, אֶת-יַעֲקֹב; וְנָאֲלוּ, מִיַּד זָזָק מִמֶּנּוּ. יָא וּבָאוּ, וְרָנְנוּ בְּמֶרוֹם-צִיּוֹן, וְנָהָרוּ אֶל-טוֹב הַשָּׁם עַל-דָּהָן וְעַל-תִּירֵשׁ וְעַל-יַצְהָר, וְעַל-בְּנֵי-צֶאֱן וּבְקָר; וְהִיתָה נְפֹשׁם כְּנֶן רוּה, וְכֵא-יּוֹסִיפוּ לְדַאֲבָה עוֹד".